

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11668

гр. София, 17.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЦВЕТОМИР М. МИНЧЕВ

като разгледа докладваното от ЦВЕТОМИР М. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20231110113956 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК

Предявени са кумулативно обективно съединени иски, както следва: с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно на уволнението, извършено със Заповед № 3012/19.01.2023 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и неговата отмяна; с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ за заплащане на сумите, както следва: 4 735,65 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа вследствие на незаконното уволнение за периода от 24.01.2023 г. до 08.03.2023 г. и 4 988,08 лв., представляваща обезщетение в размер на разликата между получаваното трудово възнаграждение преди прекратяване на трудовото правоотношение с ответника и получаваното трудово възнаграждение при новия работодател за периода от 09.03.2023 г. до 24.07.2023 г., както и с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 2 734,41 лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 29 дни, ведно със законната лихва върху всяка главница от датата на подаване на исковата молба – 17.03.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът А. А. Г. твърди, че считано от 06.08.2020 г. се намира в трудово правоотношение с ответника „...“ ЕООД, в рамките на което е заемал различни длъжности, а именно: първоначално „ресторантски работник“, а впоследствие след успешно преминаване на различни курсове на обучение „Втори асистент мениджър“, „Първи асистент мениджър“, а считано от 01.09.2022 г. и длъжността „Управител на ресторант“. Поддържа, че на 16.01.2023 г. е констатирана липса от оборота на ресторанта за 15.01.2023 г., в който е било работното му място, което му е вменено във вина от страна на ответния работодател, поради което със заповед № 3012/19.01.2023 г., връчена му на 23.01.2023 г., на основание чл. 188, т. 3, вр. чл. 190, ал. 1, т. 7 КТ му е наложил дисциплинарно наказание „уволнение“. Оспорва да са налице „други тежки нарушения на трудовата дисциплина“ по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 7 КТ, излагайки подробни съображения в тази насока. Конкретно посочва, че съгласно графика за м. януари 2023 г. на 15.01.2023 г. не е бил на смяна, а освен това е ползвал

болничен, като първият ден, в който се явява на работа е 16.01.2023 г., когато му е предадена касата от предния ден – 15.01.2023 г., поради което счита, че не следва да носи отговорност за нещо, което не му е поверено за отчет, още повече, че на 15.01.2023 г. се е намирал извън територията на ресторанта. Сочи, че съгласно длъжностната характеристика на заеманата от него длъжност не следва да носи отговорност за необосновани липси в ресторанта, тъй като тя има подчертано различни функции – управление на човешките ресурси, позовавайки се на издадено му пълномощно от страна на работодателя. Твърди, че задължение за съхраняване на оборота има мениджърът, който през конкретния ден – 15.01.2023 г. е бил на смяна. Твърди, че не е установено именно той да е причинил липсата в оборота, поради което оспорва да е извършил вмененото му нарушение в тази насока. Допълва, че не е налице и второто такова, изразяващо се подправяне на подписи на ресторантски работници и мениджъри върху актове за начет, твърдейки, че умело и професионално се е справял с възложените му трудови функции, позовавайки се на факта, че многократно е повишаван на по-висока длъжност, още повече, че не става ясно кои точно актове за начет работодателят му има предвид да е подправил. Оспорва и третото вменено му със заповедта нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в това, че по време на ползване на отпуск поради временна неработоспособност не е спазил предписания му домашен амбулаторен режим и е видян в нощен клуб във видимо добро състояние да танцува и да се забавлява, мотивирайки се, че по график той не е бил на смяна по това време на денонощието. Сочи, че сам избира как да уплътнява времето си по време на ползването на болничен, поради което така вмененото му поведение не представлява тежко нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 7 КТ. Счита оспорената заповед за немотивирана, което според него е самостоятелно основание за незаконосъобразност на същата, позовавайки се и на неспазване на процедурата по чл. 193, ал. 1 КТ – за изслушване и изискване на писмени обяснения от страна на работодателя. Посочва, че поради незаконосъобразността на уволнението, дължимото му обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл. 224, ал. 1 КТ е било неоснователно прихванато от страна на работодателя с начислено от него обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ. Допълва, че брутното му трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец преди уволнението му – декември 2022 г. възлиза на 3 130 лв., което служи като основа и за претендираното него обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ в общ размер на 4 735,65 лв., начислено за периода от 24.01.2023 г. до 08.03.2023 г. Допълва, че считано от 09.03.2023 г. започва работа при друг работодател, при който получава по-ниско трудово възнаграждение, поради което претендира разликата между получаваното трудово възнаграждение преди прекратяване на трудовото правоотношение с ответника и получаваното трудово възнаграждение при новия работодател в общ размер на 4 988,08 лв. за периода от 09.03.2023 г. до 24.07.2023 г. При така изложените доводи за незаконосъобразност на наложеното му със заповед № 3012/19.01.2023 г. дисциплинарно наказание „уволнение“ моли съда да го признае за незаконно и да го отмени, като му присъди обезщетение за оставане без работа в размер на 4 735,65 лв. за периода от 24.01.2023 г. до 08.03.2023 г., обезщетение в размер на разликата между получаваното трудово възнаграждение преди прекратяване на трудовото правоотношение и получаваното

трудовете възнаграждение при новия работодател в размер на 4 988,08 лв. за периода от 09.03.2023 г. до 24.07.2023 г., както и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 29 дни в размер на 2 734,41 лв. Претендира и разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът „...“ ЕООД е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете при твърдението, че предпоставките за налагане на процесното дисциплинарно наказание „уволнение“ са били налице. В тази връзка посочва, че съгласно т. 7 от допълнително споразумение № 2823/01.09.2022 г. към трудов договор № 32269/06.08.2020 г., по силата на което ищецът е заемал длъжността „управител на ресторант“, служителът отговаря за финансовите резултати на ресторанта, за направените разходи от ресторанта и за резултатите от вътрешните отчети на ресторанта, а освен това съгласно т. 3 на § II „Основни отговорности, присъщи за длъжността“ от длъжностната характеристика управителят отговаря за необосновани липси в ресторанта, поради което оспорва ищецът Г. да не следва да носи отговорност за констатираните такива. Допълва, че наред с това той е бил отговорен и за опазване на имуществото на ресторанта, точното попълване на всички финансови и оперативни отчети, както и за реда и финансовата дисциплина, както и, че ирелевантно е дали той е бил на работа в деня на констатиране на липсата. Счита, че именно ищецът е имал задължение да следи и контролира всички служители в ресторанта по отношение на касовата наличност, без значение дали съхранението на оборота е било поверено на някой от мениджърите, които са били на смяна в рамките на конкретния ден, или не. Заявява, че при явяването му на работа на 16.01.2023 г. в присъствие на ищеца е извършена финансова ревизия и е констатирана необоснована липса от касовата наличност на ресторанта в размер на 6 188,22 лв. за 15.01.2023 г., което е станало повод работодателят да поиска писмените му обяснения по реда на чл. 193 КТ, на което той е отговорил, без да посочи на какво според него се дължи констатираната липса в касовата наличност в ресторанта. В тази връзка посочва, че са налице предпоставките за реализиране на имуществената му отговорност по чл. 207, ал. 1, т. 2 КТ, тъй като ищецът е лице, на което е възложено осъществяването на отчетнически функции. Счита, че подправянето на подписи на служители на ресторанта също представлява тежко дисциплинарно нарушение, за което на ищеца са поискани писмени обяснения, каквито той е дал. Допълва, че при наличието на представен от ищеца болничен лист № Е 20223863726/09.01.2024 г., издаден от д-р ..., с който му е поставена диагноза „вирусна инфекция“, той си е позволил да се забавлява в нощен клуб на 13.01.2023 г. в 18:16 часа, позовавайки се на дадени от негов колега обяснения – ..., който лично го е видял, поради което оспорва същият да е бил болен, респ. да е имало основание за издаване на болничния лист, който работодателят е оспорил пред ТЕЛК и НЕЛК. Твърди, че внимателно е съобразил тежестта на всяко едно от извършените нарушения на трудовата дисциплина – допускане на необоснована липса на касовата наличност, подправяне на подписи на служители в актовете за начет и неспазване на отредения в болничния лист амбулаторен режим на лечение, които квалифицира като тежки по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 7 КТ, достигайки до извод, че обуславят налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“. Счита, че е спазил процедурата по чл. 193 КТ, а освен това заповедта е в достатъчна степен мотивирана, съдържаща точно посочване

на всяко едно от нарушенията, които му се вменяват.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК „...“ ЕООД е предявил срещу А. А. Г. насрещни осъдителни иски, както следва:

- с правно основание чл. 207, ал. 1, т. 2, вр. ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 6 188,22 лв., представляваща обезщетение за причинени вреди, равняващи се на стойността на констатирана на 16.01.2023 г. липса в оборота на ресторант „Ринг Мол“ за 15.01.2023 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната искова молба – 29.05.2023 г. до окончателното плащане;

- с правно основание чл. 234, ал. 3, т. 2, вр. т. 1, вр. ал. 1 КТ за заплащане на сумите, както следва: 2 000 лв., представляваща неустойка по чл. 13 от договор за повишаване на квалификацията от 01.12.2021 г., както и 2 500 лв., представляваща неустойка по чл. 13 от договор за повишаване на квалификацията от 01.05.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната искова молба – 29.05.2023 г. до окончателното плащане;

- с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ за заплащане на сумата от 1 285,12 лв., представляваща обезщетение поради прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, равняващо се на brutното трудово възнаграждение за срока на предизвестието, ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната искова молба – 29.05.2023 г. до окончателното плащане;

- с правно основание чл. 55, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 213,28 лв., представляваща платена без правно основание в полза на служителя част от обезщетение за три работни дни след представянето на болничен лист № Е 20223863726/09.01.2024 г., който работодателят е оспорил, ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната искова молба – 29.05.2023 г. до окончателното плащане;

Насрещните си иски претенции „...“ ЕООД обосновава с твърдението, че в качеството си на управител на ресторант „Ринг Мол“ А. Г. е лице, осъществяващо отчетнически функции, и носи отговорност за установената на 16.01.2023 г. липса в оборота за 15.01.2023 г. в размер на 6 188,22 лв., поради което са налице предпоставките за ангажиране на имуществената му такава, допускайки неизпълнение на трудовите си задължения, вследствие на което е претърпяна твърдяната имуществена вреда. Допълва, че във връзка с трудов договор № 32269/06.08.2020 г. са сключени 2 броя договори за повишаване на квалификацията съответно от 01.12.2021 г. - за покриване на изискванията на работодателя за заемане на длъжността „Втори асистент мениджър“ и от 01.05.2022 г. – за покриване на изискванията на работодателя за заемане на длъжността „Първи асистент мениджър“, в чл. 13 на които се предвижда, че в случай, че служителят стане причина за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ по време на срока по чл. 11 той дължи неустойка съответно в размер на 2 000 лв. и в размер на 2 500 лв. Допълва, че надлежно е провел и приключил обученията по всеки един от двата договора за повишаване на квалификацията съответно на 07.04.2022 г. (по договора от 01.12.2021 г.) и на 16.12.2022 г. (по договора от 01.05.2022 г.). Счита, че са изпълнени хипотезите на чл. 13 от всеки един от

двата договора, доколкото трудовото правоотношение с Г. е прекратено поради налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ в срока по чл. 11 от тях, поради което претендира от него съответната неустойка. Заявява още, че болничният лист от 09.01.2024 г. е отменен, поради което е отпаднало основанието за заплащане на обезщетението за първите три дни от периода на временната нероботоспособност, начислено в полза на работника с фиша за м. януари 2023 г. Посочва, че на същия е начислено и обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ в размер на 1 285,12 лв., тъй като трудовото правоотношение с Г. е прекратено поради налагане на дисциплинарното наказание „уволнение“.

Ответникът по насрещните искове А. Г. е подал отговор, с който счита, че нередовностите на същите в частта относно вземанията по чл. 234 КТ не са били отстранени, поради което в тази част насрещната искова молба следва да бъде върната. Счита, че част от тях, а именно: тези по чл. 234 КТ и чл. 55, ал. 1 ЗЗД следва да се отделят за разглеждане в отделно производство, тъй като са свързани със събирането на допълнителни доказателства, които нямат връзка с първоначално предявените искове, още повече, че те се предпоставят от изхода на спора по тях. По същество оспорва насрещните искове при твърдението, че не е подписвал представените договори за повишаване на квалификацията съответно от 01.12.2021 г. и от 01.05.2022 г. в частта относно страниците, на които фигурират клаузите за неустойки, поради което отправя искане по реда на чл. 183 ГПК за представянето им в оригинал. Наред с това, счита отделните претенции за неустойка за неоснователни, доколкото те са обусловени от изхода на спора по предявените искове за незаконност на уволнението, което счита, за незаконно. Оспорва провеждането на твърдяните обучения, тъй като за установяване на посочените обстоятелства работодателят се позовава на изходящи от него неподписани частни документи, които не са годни да ги установят. Оспорва стойността на отделните обучения да се равнява на стойността на уредените с договорите размери на неустойките съответно от 2 000 лв. и от 2 500 лв., с оглед тяхната продължителност от няколко дни, а освен това счита, че самите разходи не са били реално направени, доколкото по твърдения на работодателя те са проведени от служител на отдел „Човешки ресурси“ – Счита клаузите на чл. 13 от договорите за нищожни поради противоречие със закона, накърняване на добрите нрави и липса на съгласие, на основание чл. 26, ал. 1 и 2 ЗЗД, каквото изрично възражение прави, позовавайки се на ТР № 1/15.06.2010 г. по т. д. № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС. Оспорва и претенцията по чл. 207, ал. 1, т. 2, вр. ал. 1 КТ, тъй като съгласно длъжностната си характеристика не носи отговорност за липси в ресторанта, доколкото длъжността му е свързана с управление на човешки ресурси, а освен това на 15.01.2023 г. той не е бил на работа. Уточнява, че на 16.01.2023 г. е встъпил на смяна и касата от предходния ден му е била предадена, поради което не следва да бъде държан отговорен за установената липса в оборота на ресторанта. Твърди, че не се касае за липса (вреда с неустановен произход), а за извършена кражба, за което е образувана преписка № 99/2023 г. по описа на 7-мо РУ на СДВР, в който случай приложение следва да намери чл. 203, ал. 2 КТ, а не чл. 207, ал. 1, т. 2 КТ. Оспорва да е заемал отчетническа длъжност по смисъла на чл. 207, ал. 1 КТ. Оспорва представеното решение на ТЕЛК, с което процесният болничен лист е отменен, да е влязло в сила, още повече, че по негова жалба то е отменено с

решение на НЕЛК от 17.07.2023 г., като производството по обжалване все още не е приключило. С оглед на изложеното претендира отхвърляне на предявените иски.

Най-напред за процесуална яснота следва да се отбележи, че с определение № 12277/31.03.2023 г. (л. 23 от делото), производството по делото е прекратено в частта относно предявения от А. Г. срещу „...“ ЕООД иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 КТ за поправка на основанията за уволнение, вписано в трудовата книжка на ищеца, на основание чл. 232, изр. 1 ГПК – поради оттегляне, поради което предмет на разглеждане са останали единствено предявените първоначални и насрещни иски съобразно вече очертаните по-горе предели на съдебна защита.

Съдът намира, че предявените първоначални и насрещни иски не следва да се разглеждат в рамките на едно производство, доколкото съвместното им разглеждане ще бъде значително затруднено – арг. чл. 211, ал. 2 ГПК. Това е така, тъй като фактическият състав на насрещните иски включва изследването на допълнителни въпроси, които не са част от фактическия състав на първоначално предявените такива, респ. ангажирането на множество допълнителни доказателства във връзка с тях, което по естеството си би довело до значително забавяне на развитието на производството по предявените от А. Г. иски. Нещо повече, изследването на въпроса относно законосъобразността на прекратяване на трудовото му правоотношение, извършено със заповед № 3012/19.01.2023 г., на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ – поради налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, който въпрос е предмет на разглеждане по предявения първоначален иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, следва да предхожда разрешаването на спора, предмет на насрещните осъдителни иски с правно основание чл. 234, ал. 3, т. 2, вр. т. 1, вр. ал. 1 КТ и чл. 221, ал. 2 КТ, доколкото същите са обусловени от наличието на надлежно наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, т. е. най-малкото е налице и преюдициалност. Отделно от посоченото, това е така и по отношение на насрещният осъдителен иск с правно основание чл. 207, ал. 1, т. 2, вр. ал. 1 КТ, доколкото отчасти фактическият му състав е свързан с изясняването на общи факти, които също биха били предмет на изследване и при разглеждане на първоначално предявения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ. Нещо повече, прави впечатление, че сами по себе си исковите с правно основание чл. 234, ал. 3, т. 2, вр. т. 1, вр. ал. 1 КТ нямат никаква връзка с първоначално предявените такива, доколкото исковата претенция, предмет на същите, намира правното си основание в допълнително сключените 2 броя договори за повишаване на квалификацията, а не от трудовия договор между страните. По отношение на насрещният иск с правно основание чл. 55, ал. 1 ЗЗД, съдът намира, че също не се наблюдава никаква връзка с претенциите, предмет на първоначално предявените такива, още повече, че фактическият му състав изисква самостоятелно изследване и на въпроса относно влизането в сила на процесния болничен лист № Е 20223863726/09.01.2024 г.

Ето защо, предявените от „...“ ЕООД срещу А. Г. насрещни осъдителни иски следва да се отделят за разглеждане в отделно производство, доколкото биха затруднили значително приключването на производството по първоначално предявените такива, но

също така и поради липсата на каквато и да е връзка между част от тях.

По разпределяне на доказателствената тежест:

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

В тежест на ищцата е да докаже съществувало между страните трудово правоотношение, което е било прекратено с процесната заповед на посоченото в нея основание.

В тежест на ответника е да докаже, че са били налице предпоставките за възникване на правото за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца на посоченото в заповедта основание, включително и спазване на формалната процедура за налагане на оспореното наказание, както и осъществяване от ищеца на вменените му нарушения на трудовата дисциплина. В негова тежест е да докаже и обстоятелствата, на които основава своите възражения и оспорвания.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ.

В тежест на ищеца е да докаже, че е останала без работа за сочения период, както и размера на brutното трудово си възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението, факта на започване на работа при друг работодател, както и размера на получаваното при него brutно трудово възнаграждение, респ. разликата между него и получаваното при ответника такова за сочения период.

По иска с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ.

В тежест на ищеца е да докаже прекратяване на трудовото правоотношение, без значение на основанието за прекратяване, както и размера на brutното си трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец.

В тежест на ответника е докаже ползването на отпуска за процесния период или изплащане на обезщетението за неползването му в случай, че твърди това.

С оглед неоспорването му от ответника с отговора на исковата молба и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване по делото следва да се отделят обстоятелствата относно наличието на съществувало между страните трудово правоотношение, чийто правопораждащ юридически факт е трудов договор № 32269/06.08.2020 г., изменен с 3 броя допълнителни споразумения съответно от 01.12.2021 г., от 01.05.2022 г. и от 01.09.2022 г., в рамките на което последно ищецът е заемал длъжността „управител на ресторант“, като със заповед № 3012/19.01.2023 г., връчена му на 23.01.2023 г., същото е било прекратено, на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ – поради налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

УКАЗВА на страните, че следва да ангажират доказателства относно окончателното влизане в сила на процесния болничен лист № Е 20223863726/09.01.2024 г.

Наред с това, съдът следва да се произнесе по исканията на страните и по допускане на доказателствата.

Страните са представили относими и необходими писмени доказателства, чието

приемане е допустимо. Представеният от ответника снимков материал следва единствено да да се приложи към настоящото дело, тъй като представлява веществено, а не писмено доказателство по смисъла на ГПК, като неговата относимост съдът ще преценява по същество на спора. Следва да се допусне изслушване на съдебносчетоводна експертиза, която след запознаване с материалите по делото и извършена проверка при ответника да отговори на посочените от ищеца в исковата молба въпроси от № 1 до № 3. Следва да се изиска справка от 7-мо РУ на СДВР относно предмета и етапа на преписка № 99/2023 г. по описа на същото, както и има ли данни за образуване въз основа на нея досъдебно производство, респ. съдебно срещу конкретно лице и ако да – кое, като приобщаването в цялост на материалите по нея съдът намира, че не е необходимо. Следва да се допуснат до разпит трима свидетели при режим на довеждане от ответника за установяване на посочените в отговора на исковата молба обстоятелства. Доказателственото искане на ответника за допускане на съдебно-графологическа експертиза, която да отговори на поставените с отговора на исковата молба въпроси, също следва да бъде уважено.

Останалите доказателствени искания на страните касаят подлежащите на отделяне насрещни икове, поради което съдът приема, че не дължи произнасяне по тях в рамките на настоящото производство.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ПРИЕМА ЗА СЪВМЕСТНО РАЗГЛЕЖДАНЕ в настоящото производство предявените от „...“ ЕООД, ЕИК ... срещу А. А. Г., ЕГН ***** насрещни осъдителни икове, както следва:

- с правно основание чл. 207, ал. 1, т. 2, вр. ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 6 188,22 лв., представляваща обезщетение за причинени вреди, равняващи се на стойността на констатирана на 16.01.2023 г. липса в оборота на ресторант „Ринг Мол“ за 15.01.2023 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната икова молба – 29.05.2023 г. до окончателното плащане;

- с правно основание чл. 234, ал. 3, т. 2, вр. т. 1, вр. ал. 1 КТ за заплащане на сумите, както следва: 2 000 лв., представляваща неустойка по чл. 13 от договор за повишаване на квалификацията от 01.12.2021 г., както и 2 500 лв., представляваща неустойка по чл. 13 от договор за повишаване на квалификацията от 01.05.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната икова молба – 29.05.2023 г. до окончателното плащане;

- с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ за заплащане на сумата от 1 285,12 лв., представляваща обезщетение поради прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, равняващо се на brutното трудово възнаграждение за срока на предизвестието, ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната икова

молба – 29.05.2023 г. до окончателното плащане;

- с правно основание чл. 55, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 213,28 лв., представляваща платена без правно основание в полза на служителя част от обезщетение за три работни дни след представянето на болничен лист № Е 20223863726/09.01.2024 г., който работодателят е оспорил, ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната искова молба – 29.05.2023 г. до окончателното плащане, като **ОТДЕЛЯ** разглеждането им в отделно производство.

ДА СЕ ДОКЛАДВАТ насрещна искова молба с вх. № 157345/05.06.2023 г., уточнителна молба към нея с вх. № 206795/20.07.2023 г. и уточнителна молба към нея с вх. № 259451/19.09.2023 г., подадени от „...“ ЕООД, отговор на насрещна искова молба с вх. № 310136/02.11.2023 г., подаден от А. Г., ведно с приложенията към тях, както и настоящото определение, на зам. председателя и ръководител на II Гражданско отделение за образуване на ново дело.

ДОКЛАДВА делото съобразно изложеното в мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

ПРИЛАГА по делото представеният от ответника „...“ ЕООД снимков материал.

ДОПУСКА изслушване на съдебносчетоводна експертиза, която да отговори на посочените от ищеца в исковата молба въпроси от № 1 до № 3.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по допуснатата експертиза Л. Б. Б..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на заключението в размер на **300 лв.**, вносим от бюджета на съда.

УКАЗВА на вещо лице Л. Б., че в случай, че му е необходимо съдействие от съда за снабдяване с необходимата информация за изготвяне на заключението следва да отправи изрично искане за това.

УКАЗВА на ответника, че следва да осигури съдействие на вещото лице за изготвяне на заключението, като в противен случай съдът може да приложи последиците на чл. 161 ГПК.

ДА СЕ ИЗИСКА от 7-мо РУ на СДВР информация относно предмета и етапа на преписка № 99/2023 г. по описа на същото, както и има ли данни за образуване въз основа на нея досъдебно, респ. съдебно производство срещу конкретно лице и ако да – кое.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства чрез разпит на свидетелите 1/, 2/ и 3/ ... при режим на довеждане от ответника „...“ ЕООД за установяване на посочените в отговора на исковата молба обстоятелства, като му **УКАЗВА**, че в случай, че претендира различен режим за разпита им, следва да заяви това изрично.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-графологическа експертиза, която след запознаване с материалите по делото и конкретно представените от ответника с отговора на

исквата молба 25 броя заповеди (актове за начет) да отговори на посочените в него въпроси.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по допуснатата експертиза С. Е. Ц..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на заключението в размер на **800 лв.**, вносим от ответника в **едноседмичен срок** от съобщението, като **ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указанията съдът ще отмени определението си в тази част.

УКАЗВА на ищеца А. А. Г., че следва да окаже съдействие на вещото лице за изготвяне на заключението, като в противен случай съдът може да приложи последиците на чл. 161 ГПК.

УКАЗВА на вещо лице С. Ц., че в случай, че му е необходимо съдействие от съда за снабдяване с необходимата информация за изготвяне на заключението следва да отправи изрично искане за това, както и да изследва оригиналите на оспорените документи при ответника в случай, че счете това за необходимо.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **09.05.2024 г.** от **10:45 часа**, за която дата и час страните да се призоват.

УКАЗВА на страните, че:

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията – съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в РБ; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

УКАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез **МЕДИАЦИЯ**. При постигане на спогодба дължимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер.

КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на медиация.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ответника – и препис от отговора на исквата молба и

приложенията.

Вещо лице Б. да се уведоми за възложената задача, доколкото депозитът за изготвяне на заключението е за сметка на бюджета на съда, а вещо лице Ц. да се уведоми за възложената задача след представяне на доказателства за внасяне на депозита от ответника.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____